

sanctuaire, temple, prêche *m*, les autels *m*; 1. (причетена къмъ друга), l'an-

nexe d'une église; 2. отлъчане отъ —, l'anathème *m*; 3. отлъчень отъ —, anathème, *adj*; 4. прѣдъ -та, en face de l'église.

Черковенъ, *adj*. ecclésiastique, d'église.

— аналогій, *sm*. le lutrin.

— доходъ, *sm*. le bénéfice.

— епітропъ, *sm*. un chevècier et chefcier, marguillier *m*; || дѣлжность на —, la mar-

guillerie.

— законъ (на първи папы), *sm*. la décrétale.

— имнъ, *sm*. l'hymne *f*, prose *f*.

— имотъ, *sm*. la fabrique.

— канонъ, *sm*. le canon.

— налогъ, *sm*. l'obvention *f*. [гвіца].

— прѣпорецъ, *sm*. le vitrail (*voyez* Херу-

стражарь, *sm*. un bedeau).

— училникъ, *sm*. un docteur de l'église.

— філонъ, *sm*. le pluvial

Черковна дрѣха, *sf*. la chasuble; || който

върти търговия съ -хи и украсенеа, un

chasublier.

— мантія, *sf*. la chape.

— наредба, *sf*. la sanction.

— споменъ, *sf*. la commémoration.

— херугвица, *sm*. le gonfalon et gonsanon.

Черковникъ, *sm*. un clerc; || (облечень въ

стихарь), un chapier; || (който знае чер-

ковенъ редъ), un rubricaire. [гіеuse *f*].

Черковно благочине, *sn*. discipline reli-

въспиране, *sn*. censure ecclésiastique *f*.

— отглашене, *sn*. ban de mariage, *m*.

— пѣне, *sn*. le plain-chant.

— славянски езыкъ, *sm*. langue litur-

gique *f*.

— слушбашъ, *sm*. un ecclésiastique.

Черковни вещи, *sf*. pl. la chapelle.

— литій, *sf*. pl. la procession; || съ —,

— nellement. [les ornements *m*].

— облекла, *sn*. pl. la sacristie; || (філонъ),

— приходы *sm*. pl. l'oeuvre *f*.

— свѣщи, *sf*. pl. la cire.

Черна джвка, *sf*. l'héderée et gomme hédérée *f*.

— луничка (на лицето), *sf*. la mouche.

— лѣпка, *sf*. la noircœur, noircisseur *f*.

— марганицова руда, *sf*. le périgueux.

— морска гжска, *sf*. oiseau, la macreuse.

— немоцъ, *sf*. Méd. la melaena ou ma-

ladie noire. [cassis].

— планиница, *sf*. arbrisseau, le cassis et

— прѣсть, *sf*. Géol. le lias.

— смола, *sf*. l'arcanson *m*.

— сѣнка, *sf*. plante, la morelle.

— череша, *sf*. arbre, le griottier.

Чернеть (патка), *sf*. le morillon.

Черниково цвѣтило и Чаръ, *sn*. la momie.

Черникавъ и -нявтъ, *adj*. noirâtre, brun,

bronzé, puce, bis; || (за конь), gris tisonné *m*.

— ревень, *sm*. plante, le rhabontie.

— човѣкъ, *sm*. un noiraud; || fam. s. mari-

caud, aude.

Чернилка, *sf*. le noir, bleuissoir *m*; || (съ

житомъ), la brûlure; || саждина —, noir

de fumée ou à noircir.

Чернина, *sf* la noircœur; || (нерча матерія

въ тѣлото), Méd. la mélanose.

Черничъкъ, *adj*. noir comme poix.

Чернобывникъ, *sm*. plante, la garde-robe.

— бѣль, *adj*. rouan vineux.

— главъ, *adj*. noir.

— конь, *sm*. cheval cap de more ou -ca-

vecé de noir, rouan *m*.

Черно гродзіе, *sn*. le morillon; || (Бургунд-*ско*), le pineau.

— дрозде, *sn*. oiseau, le merle.

— земъ, *sm*. le terreau, terre franche ou

végétale *f*, humus.

— синъ, *adj*. bleu.

— конь, *sm*. cheval porcelaine *m*.

— кось, *sm*. oiseau, nonnette cendrée *f*.

— окъ, ка, *s*. brunet, ette.

— човѣкъ, *sm*. un brun.

— планиничень сокъ, *sm*. le cassis et

cacis. [drap —, *sm*].

— Седанско сукно, *sn*. le pagnon et

— или Жално облекло, *sn*. le noir.

— цвѣтило, *sn*. le noir.

Черны черешы, *sf*. pl. la griotte.

Чернѣя и Чаръ, *vn*. se noircir.

Черня, *va*. noircir, brunir; || (хартія, пишъ),

fam. тôler.

Черпалница, *sf*. (*voyez* Буфетъ).

Черпало, *sn*. la drague, puisoir *m*.

Черпане, *sn*. le puisage.

Черя, *va*. traiter; || (хоря), abreuver; ||

(нѣкого до піянъ), coiffer (*voyez* Служъ).

Черчавъ, *sm*. t. la couverture; || (подъ бо-

лезнъ), Méd. l'alèze et alaise *f*.

Черчавы, *sm*. pl. drap de lit, *m*.

Черчеве, *sn*. t. (*voyez* Прѣгъ).

Черъ, *adj*. noir, nègre; 1. fig. d'ébène; 2. (за

ризи), sale; 3. (за хлѣбъ), bis; 4. (както

діаволъ), noir comme poix; || (както

смола), noir comme jais.

— бобъ, *sm*. plante, la fève; || (конски или сухъ), plante, la féverole.

— ботракъ, *sm*. plante, l'hanebane ou ju-

quiame noire *f*.

— брымбаръ, *sm*. insecte, le bousier.

— вѣтъръ, *sm*. (*voyez* Сѣверный).

— вѣгленъ (въ жито), *sm*. Agric. le char-

bon, charbucle *f*; || черня или плѣщъ съ

—, *va*. charbonner; || изтаря отъ —, *v*. imp.

Agric. il charbouille.

— гущерь, *sm*. reptile, le mouron.

— карандашъ, *sm*. la plombagine ou mine

de plomb.